

κορόμηλο

κορόμηλο, το, ουσ. [<μσν. κορόμηλον <αρχ. κάρυον + μήλον], το κορόμηλο·

- πέφτει το δάκρυ μου κορόμηλο, βλ. λ. [δάκρυ](#)·

- τρέχει το δάκρυ μου κορόμηλο, βλ. λ. δάκρυ·

- χύνω το δάκρυ κορόμηλο, βλ. λ. [δάκρυ](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας